

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupeného JUDr. Dušanem Kučerou, advokátem, se sídlem Pekařská 12, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, odbor dopravy, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. června 2014, č. j. JKM 59077/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. listopadu 2015, č. j. 41 A 70/2014 - 27,

t a k t o :

- I.** Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. listopadu 2015, č. j. 41 A 70/2014 - 27, a rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 4. června 2014, sp. zn. S-JMK 59077/2014/OD/St., č. j. JKM 59077/2014, **se ruší a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti celkem **14 800 Kč** k rukám zástupce žalobce JUDr. Dušana Kučery, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.
- III.** Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Dušana Kučery, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Městský úřad v Kuřimi (dále jen „městský úřad“) uznal rozhodnutím ze dne 2. května 2014 č. j. MK/7270/14/OD sp. zn. S-MK/5089/14/OD/78 žalobce vinným

z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1, § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 a 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění, a § 23 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v rozhodném znění. Uvedených přestupků se měl dopustit tím, že dne 18. března 2014 v 10.30 hod. řídil motorové vozidlo zn. Mercedes Benz Viano, RZ X na silnici č. 38529 v obci Čebín ve směru na obec Chudčice a při jízdě držel v ruce hovorové zařízení. Policie ČR v rámci silniční kontroly dále zjistila, že na vozidle nebyly umístěny tabulky registračních značek, které byly vozidlu přiděleny, a že bylo vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích (na vozidle byl odmontován přední nárazník a maska, na zadní části vozidla na levé straně chyběla část nárazníku). Dále žalobce předložil při silniční kontrole řidičský průkaz č. X, jehož platnost uplynula 31. prosince 2013. Městský úřad shledal žalobce vinným ze spáchání uvedených přestupků a udělil mu pokutu ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 7 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce se proti rozhodnutí městského úřadu bránil odvoláním, avšak neúspěšně, neboť žalovaný odvolání zamítl rozhodnutím uvedeným v záhlaví.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Krajský soud žalobu shledal nedůvodnou a zamítl ji. S ohledem na obsah správního spisu krajský soud dospěl k závěru, že jednání, jichž se žalobce měl dopustit, byla postavena najisto, a že není pochyb, že se přestupků, jež jsou mu kladeny za vinu, dopustil. Krajský soud nepřisvědčil ani žalobním námitkám týkajícím se procesního postupu žalovaného a žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[3] Proti označenému rozsudku krajského soudu žalobce (nyní stěžovatel) brojil včas podanou kasační stížností.

[4] Stěžovatel nejprve namítl, že je rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, jelikož se krajský soud nevypořádal se všemi žalobními námitkami. Konkrétně se jednalo o žalobní námitku, v níž stěžovatel upozorňoval, že žalovaný ve svém rozhodnutí operoval s tím, že v případě stěžovatele došlo ke střetu s jiným účastníkem silničního provozu a ke škodné události a o stěžovateli hovořil v ženském rodu jako o obviněné. Žalovaný údaj o střetu s jiným účastníkem provozu a o vzniku škody posoudil jako přítěžující okolnost v rámci úvah o výši sankce. Rozhodnutí žalovaného však v tomto ohledu nemá podle stěžovatele žádnou oporu ve spisu. Krajský soud se však k této námitce nijak nevyjádřil.

[5] Dále stěžovatel uvedl, že městský úřad opomenul zhodnotit jako důkaz záznam z STK ze dne 6. března 2014, podle něhož bylo předmětné vozidlo bez závad. Městský úřad namísto toho sám zhodnotil zjištěnou závadu jako závadu typu C, aniž by k tomu byl oprávněn a disponoval potřebnými znalostmi.

[6] Stěžovatel dále brojil proti tomu, že ačkoliv podal blanketní odvolání, správním orgánem nebyl vyzván k doplnění, a to údajně v rozporu s § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění. Stěžovatel přitom chtěl v odvolání navrhnout důkaz výsledkem technika, který prováděl výše zmíněnou STK vozidla. Postupem správních orgánů, jež aproboval i krajský soud, tak došlo k porušení stěžovatelova práva na spravedlivý proces.

pokračování

[7] Konečně stěžovatel konstatoval, že rozhodnutí žalovaného je nesprávné, neboť vozidlo, které pouze převážel do dílny kvůli nutné opravě, nemohlo na silnici nikoho ohrozit. Provoz byl totiž minimální a po cestě jiné vozidlo ani nepotkal. Žalovaný nijak nevysvětlil, jak by mohlo k případným vážnějším škodám na majetku a zdraví dojít. Stěžovatel podle svého mínění nikoho neohrozil a odebrání řidičského průkazu si nezaslouží. Dále označil rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné z důvodu absence uvedení formy zavinění u přestupků, jež jsou stěžovateli kladeny za vinu. Stěžovatel zpochybnil závěr městského úřadu o tom, že přestupek podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích spáchal z vědomé nedbalosti. Dále konstatoval, že nedošlo k naplnění materiálního znaku přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu, neboť měl registrační značku umístěnou za čelním sklem, z čehož plyne jeho snaha o viditelnost značky.

[8] Ze všech uvedených důvodů stěžovatel Nejvyššímu správnímu soud navrh, aby rozsudek krajského soudu i rozhodnutí žalovaného zrušil.

[9] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti pouze uvedl, že s ní nesouhlasí, a odkázal na své rozhodnutí a na vyjádření k žalobě. Vzhledem k tomu, že vyjádření žalovaného neobsahovalo žádné nové skutečnosti či argumenty, Nejvyšší správní soud je nezasílal stěžovateli na vědomí.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud hodnotí kasační stížnost jako přípustnou, neboť byla podána osobou oprávněnou ve smyslu ustanovení § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Kasační stížnost není nepřípustná ani z jiných důvodů plynoucích z ustanovení § 104 s. ř. s.

[11] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že je důvodná, a to v části, v níž stěžovatel namítá, že se krajský soud nevypořádal s žalobní námitkou, která upozorňovala, že žalovaný ve svém rozhodnutí v rámci úvah o výši trestu uvedl, že v případě stěžovatele došlo ke střetu s jiným účastníkem silničního provozu a ke škodné události. Nejvyšší správní soud naznal, že z níže uvedených důvodů musí zrušit rozsudek krajského soudu a že současně s ním je na místě zrušit i rozhodnutí žalovaného, neboť pro to byly dány důvody již v řízení před krajským soudem [§ 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s.]. Skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, byl totiž v rozporu se správním spisem [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

[12] Žalovaný v části rozhodnutí, v níž přezkoumával sankci stěžovateli uloženou městským úřadem, uvedl: *„Obviněnému byly obě sankce uloženy při spodní hranici zákonné sazby, když mu byla uložena pokutav částce 6.000 Kč a sankce zákazu činnosti na dobu 7 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Uložené sankce považuje odvolací orgán za přiměřené a plně odůvodněné včetně uvedení přitěžujících a polehčujících okolností, zohledňující kritéria dle ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích, důvod pro jejich snížení tedy odvolací orgán neshledal, ani v situaci, kdy obviněná, jak uvádí, potřebuje řidičský průkaz k výkonu povolání. Nelze totiž opomenout, že došlo ke škodnému následku v podobě střetu s jiným účastníkem a vzniku škody na majetku, obviněná svým jednáním porušila několikero zákonných povinností a sankce je ukládána za několik přestupků.“* (zvýrazněno Nejvyšším správním soudem). Sama skutečnost, že žalovaný o stěžovateli mluvil v ženském rodě jako o „obviněné“, nepředstavuje vadu rozhodnutí, mohlo se jednat o pouhou chybu v psaní a počtech. Žalovaný však při svých úvahách o přiměřenosti uložené sankce současně kladl stěžovateli k tíži, že došlo ke střetu s jiným účastníkem silničního provozu a ke vzniku škody na majetku.

[13] Ze správního spisu (úřední záznam č. j. KRPB-709692/PŘ-2104-060313 z 18. března 2014, videozáznam z kontroly) přitom vyplývá, že skutkový děj se v daném případě odehrál následujícím způsobem. V 10:30 hod. projížděla policejní hlídka obcí Čebín po silnici č. 38529 ve směru od místního kostela ke křižovatce nacházející se vedle Základní školy Čebín. Od této křižovatky jelo osobní motorové vozidlo tov. zn. Mercedes Benz Viano, na kterém nebyly umístěny registrační značky a vozidlu chyběl přední nárazník a plastové kryty dveří. Dále řidič tohoto vozidla za jízdy držel hovorové zařízení. Hlídka se rozhodla podrobit vozidlo i řidiče silniční kontrole. Vozidlo vjelo na silnici č. 38529 a pokračovalo ve směru ke kostelu. Pprap. Ř. udělil řidiči signál pro zastavení. Řidič uposlechl výzvy k zastavení a zastavil před domem č. p. 40 v obci Čebín. Došlo k silniční kontrole, přičemž policisté v řidiči ztotožnili stěžovatele. Při kontrole policisté zjistili, že na motorovém vozidle nejsou umístěny tabulky registračních značek a že motorové vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích (na motorovém vozidle je odmontován přední nárazník a maska a na zadní části motorového vozidla na levé straně chybí část nárazníku). Dále stěžovatel při kontrole policejní hlídce předložil řidičský průkaz, kterému uplynula platnost dnem 31. prosince 2013.

[14] V projednávaném případě tedy nedošlo k žádnému střetu automobilu, který řídil stěžovatel, s jiným vozidlem ani ke vzniku škody na majetku. Žalovaný se ve svém rozhodnutí dopustil nezákonnosti, neboť přičetl stěžovateli jmenované okolnosti k tíži, aniž by k nim došlo, a vycházel tak v citované části ze skutkového stavu, který byl v rozporu se správním spisem. Ačkoliv tuto vadu stěžovatel v žalobě, resp. v jejím doplnění učiněném ve lhůtě podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s., výslovně namítal, krajský soud se k ní nijak nevyjádřil. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než rozsudek krajského soudu, jakož i rozhodnutí žalovaného z výše popsaných důvodů zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. S ohledem na to, že Nejvyšší správní soud přisvědčil již první stěžovatelově námitce a na to, že se stěžovatelův případ vrací do fáze řízení před žalovaným, nebylo nutné, aby se Nejvyšší správní soud zabýval i dalšími stížnostními námitkami.

IV. Náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud je posledním soudem, který o věci rozhodl, proto musí rozhodnout též o náhradě nákladů celého soudního řízení. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s., aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., má úspěšný stěžovatel právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel uhradil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za podání žaloby a 5 000 Kč za podání kasační stížnosti [položky 18 a 19 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů]. Stěžovatel byl v řízení před Nejvyšším správním soudem zastoupen advokátem. Zástupce stěžovatele sice Nejvyššímu správnímu soudu zaslal vyčíslení nákladů, ale vzhledem k tomu, že neodpovídalo účinným právním předpisům (zástupce stěžovatele požadoval za tři úkony právní služby a paušální náhrady celkem 3 900 Kč), vycházel Nejvyšší správní soud z informací obsažených ve spisu. Ze spisu přitom vyplývá, že za zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem přísluší zástupci stěžovatele odměna za dva úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení nebo obhajoby na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v aktuálním znění] a sepsání kasační stížnosti spojené s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [písemné podání soudu nebo jinému orgánu týkající se věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu].

pokračování

[16] Celkem jde tedy o dva úkony právní služby podle advokátního tarifu. Odměna za jeden úkon právní služby činí podle § 7 bodu 5, aplikovaného na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, 3 100 Kč. Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu je třeba k ní přičíst 300 Kč na úhradu hotových výdajů. Celková částka za úkony právní služba činí 6 800 Kč. Ze spisu neplyne, že by byl zástupce stěžovatele plátcem daně z přidané hodnoty, ani to právní zástupce při vyčíslení své odměny netvrdil.

[17] Celková náhrada nákladů řízení pro stěžovatele tedy představuje částku 14 800 Kč. K jejímu uhrazení byla stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce.

[18] Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož neměl úspěch ve věci.

[19] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který stěžovatel spojil s kasační stížností, Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť o samotné kasační stížnosti rozhodl bezodkladně, a proto také stěžovateli vrátil zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích *per analogiam*) ve lhůtě podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2016

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu